

T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI
GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 12.12.2024
Sayı: 91

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nda değişiklik yapılmasına dair Kanun Teklifi gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. (13/12/2024)

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih: 19-12-2024	Esas No: 2/2795

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR (SKİT)
18 Aralık 2024
Numara:

18 Aralık 2024
1550455

GENEL GEREKÇE

Çalışanların Yükünü Hafifletmek Zorundayız

Çeşitli branşlarda fedakârca görev yapan ücretliler (kamu işçileri, memurlar ve reel sektör çalışanları) ağırlaşan ekonomik koşullar altında artan vergi yükleriyle adeta nefessiz kalmaktadır. Vergi politikalarının adil bir şekilde düzenlenmesi artık bir seçenek değil, toplumsal bir zorunluluktur.

Ücretliler, Ülkemizin kalkınmasında hayati bir rol oynamaktadır. Sağlık hizmetlerinden eğitim alanına, altyapı çalışmalarından güvenlik sektörüne kadar farklı branşlarda emek veren bu insanlar toplumun refahına katkıda bulunmaktadır.

Ancak ne yazık ki, mevcut vergi politikaları onların bu fedakârlıklarını karşılamaktan uzaktır. Gelir vergisi dilimlerinin adil olmayan yapısı nedeniyle ücretlilerin maaşları her geçen ay daha yüksek oranlarla vergilendirilmektedir. Bu durum, maaş artışlarının enflasyon karşısında yetersiz kalmasının ötesinde, gelirlerin büyük bir kısmının düşmesine neden olmaktadır.

Vergi dilimleri, çalışanların gelir seviyelerine uygun bir şekilde düzenlenmelidir.

Ancak şu anki sistemde düşük ve orta gelir grubundaki Vatandaşlar, yüksek oranlarda vergi öderken, büyük sermaye sahipleri daha avantajlı bir vergi düzenlemesinden yararlanmaktadır.

Bu durum sabit maaşlı çalışanları ekonomik anlamda daha da zor bir noktaya taşımaktadır. Özellikle yılın sonlarına doğru maaşlar daha yüksek dilimlerden vergilendirildiği için, ücretlilerin reel gelirleri ciddi bir şekilde düşmekte ve bu da yaşam standartlarını olumsuz etkilemektedir.

Son yıllarda artan enflasyon, tüm çalışanlar üzerinde ağır bir yük oluşturmuştur. Ancak sabit gelirli Vatandaşlar, bu yükü çok daha derinden hissetmektedir. Temel tüketim ürünlerindeki fiyat artışları, elektrik ve doğalgaz faturalarının yükselmesi, kira bedellerinin artması gibi nedenlerle çalışanlar, maaşlarının büyük bir kısmını temel ihtiyaçlarına ayırmak zorunda kalmaktadır. Üstelik bu ekonomik baskılar yetmezmiş gibi, vergi dilimleri güncellenmediği için maaş artışları daha yüksek dilimlerde vergilendiriliyor ve çalışanların ellerine geçen net tutar azalıyor.

Bu durum, çalışanların maaşlarının kâğıt üzerinde yükselmesine rağmen reel anlamda azaldığı bir paradoks yaratmaktadır.

Enflasyonist bir ortamda sabit gelirli çalışanların üzerindeki vergi yükünü hafifletmek, İktidarın öncelikli görevlerinden biri olmalıdır. Ancak mevcut İktidarın vergi politikaları, bu sorunu çözmek yerine daha da derinleştirmektedir.

Çalışanların gelirleri enflasyon oranında artırılırken, vergi dilimlerinin sabit tutulması adil bir yaklaşım değildir. Bu politikanın devam etmesi, çalışanların yaşam standartlarının daha da düşmesine yol açacaktır.

İktidarın vergi politikaları, toplumsal adaleti sağlama konusunda ciddi eksiklikler barındırmaktadır. Mevcut sistem, çalışanlardan fazla vergi alarak kaynak yaratmaya çalışırken, büyük sermaye gruplarına ve yüksek gelir sahiplerine ayrıcalık tanımaktadır. Oysa ki, Sosyal Devlet anlayışının temelinde adil bir vergi sistemi yatmaktadır. Çok kazananların daha fazla vergi ödediği, az kazananların ise daha az yük altında olduğu bir sistem hem ekonomik eşitliği sağlar hem de toplumsal huzura katkıda bulunur.

Mevcut vergi politikalarının bir başka sorunu da dolaylı vergilerden kaynaklanmaktadır. Temel tüketim ürünlerinden alınan KDV ve ÖTV gibi vergiler, düşük gelirli Vatandaşların bütçesinde büyük bir yük yaratmaktadır. Bu tür dolaylı vergiler, sabit maaşlı çalışanları doğrudan etkilemekte ve onların alım gücünü azaltmaktadır. İktidarın bu durumu görmezden gelmesi, yalnızca çalışanları değil, aynı zamanda ekonominin geneli üzerinde de olumsuz etkiler yaratmaktadır. Çalışanların alım gücünün azalması, piyasalarda durgunluğa ve ekonomik büyümenin yavaşlamasına yol açmaktadır.

Vergi politikalarının yeniden düzenlenmesi, ücretliler ve işverenler için ekonomik adaletin sağlanması açısından hayati önem taşımaktadır. Bu noktada atılması gereken adımları şu şekilde sıralayabiliriz:

- Gelir vergisi dilimleri, her yıl enflasyon oranına göre yeniden düzenlenmeli ve çalışanların maaş artışlarıyla uyumlu hale getirilmelidir.
- KDV ve ÖTV gibi dolaylı vergiler, özellikle gıda, enerji ve sağlık gibi temel ihtiyaç ürünlerinde azaltılmalıdır.
- Büyük sermaye sahiplerinden daha fazla vergi alınarak, gelir dağılımındaki adaletsizlikler giderilmelidir.
- Ücretlilere özel olarak belirli bir gelir seviyesine kadar vergi istisnası ve/veya vergi indirimi sağlanmalıdır.

Sonuç olarak,

Ücretlilerin yaşadığı ekonomik zorlukları görmek ve bu konuda çözümler üretmek görevimizdir.

Adil bir vergi sistemi, yalnızca bireysel refahı artırmakla kalmaz, aynı zamanda toplumsal huzuru ve ekonomik istikrarı da sağlar. İktidarın bu konuda sorumluluğunu yerine getirmemesi, çalışanlar üzerindeki ekonomik baskıyı artırmakta ve toplumsal eşitsizlikleri derinleştirmektedir.

Ücretliler başta olmak üzere tüm çalışanların hak ettiği ekonomik adaleti sağlamak için, vergi politikalarının yeniden düzenlenmesi elzemdir.

Ayrıca; iş bu kanun teklifi, işverenler açısından da vergiden kaçınmak isteyen ücretlilerine kayıt dışı olarak ödemiş ve/veya ödeyecek oldukları tutarları muhasebe kayıtlarına ve dolayısıyla mali tablolarına aktararak faaliyeti içerisinde gider olarak gösterebilmesini sağlayacaktır. Bu da işverenlerin görünmeyen maliyetlerini azaltacaktır.

Bu kanun teklifimizin amacı; ücretlilerin ve işverenlerin daha adil ve daha vicdani gelir elde edebilmelerini sağlamak, bunun içinde gerekli olan tüm adımları atmaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1-Ücretlilerden kesilen “**Gelir Vergisi**” tarifelerini değiştirmek amaçlanmıştır. Asgari ücretin üzerinde gelir elde eden ancak geliri 1.vergi dilimin altında olan ücretlilerin, asgari ücret ile 1.vergi dilimine tekabül eden tutara kadar ki kısmı kayıt dışı olarak elde etmelerini engellemek ve emekli primi vb. kesintilerin gerçek reel tutar üzerinden hesaplanmasını sağlamaktır. İşverenin ödemiş olduğu ücreti muhasebe kayıtlarına aktararak faaliyeti içerisinde gider olarak gösterebilmesini sağlamaktır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

**31/12/1960 TARİHLİ VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103'üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler, asgari ücret gelirleri hariç olmak üzere,

450.000 TL'den 600.000 TL'ye kadar	%12
1.000.000 TL'nin 600.000 TL'si için 18.000 TL, fazlası	%24
2.000.000 TL'nin 1.000.000 TL'si için 114.000 TL, fazlası	%36
6.000.000 TL'nin 2.000.000 TL'si için 474.000 TL, fazlası	%40

oranında vergilendirilir. Harcamaları, taşınır ve taşınmazları ile bunlardan doğan hakları da dikkate alınarak, Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenecek test yöntemleri ve veriler kullanılarak tespit edilecek aile içindeki gelirinin kişi başına düşen aylık tutarı, asgari ücretin altında bulunan kişiler, gelir vergisinden muaf sayılır."

Bu Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin gelir dilim tutarları hakkında, mükerrer 123 üncü maddesinin (2) numaralı fıkrası uygulanır.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.